

Ma 11. űezelu po űwětej tšchojosczi.

Gnadny a imilny Bog! daj nam twoju gnadu, aby my, ako ten pokutny zolnar, nasche grěchy pšchawě hujnali, hutšchobně hoblutowali, a to wodawane tych űamych Jesu Krista dla podla tebe pytali; aby my teke, ako won, pšched tebu hupšchawjone hordowali. Amen!

To űu tužne, ale wěto wěrne űłowa, l. p! kotarež my lasujomy (Rom. 3, 10), jož ű. Pawoł tať žějo: „Tam űejo pšchawy, tež niž jaden.“ Pšchawy jo ten, kotaryž tu Božu kašni dopołnijo; to pať my űejsmy žhuli, to my tež űamožomy žhuišch, my űamožomy tu Božu kašni tať žaržasch, ako dejmy. My űmy ju juž we Aldaine pšchestupili, a ju hiščezi pšcheze pšchestupujomy; pšcheto my mamy ten derbny grěch na űe. Tam űejo pšchawy, tež niž jaden, my űmy űchytne grěšniki. Ako grěšniki pať saűlužujomy Božy gniv a űegnadu, űinersch a satamaűstwo; pšcheto saűlety jo, kenz űedopołnijo űchytne űłowa teje kašni, aby won sa tymi űamymi žhul (5. Mos. 27, 26). Ako taťe űepšchawe žłoweki pať űamožomy to Bože kralejstwo hobderbnusch, dokulaž Bog žednogo űepšchawego do űwojogo űwětego űebja űamožo wesesch (1. Cor. 6, 9). Žomyli togodla űbožne hordowasch, ga dej ű nami jadro pšchemeűeűe űe stasch; a to űe stano we tom hupšchawěnu, kotaremuž Lutherus „jadna głowna huzba nascheje tšchesczijanškeje wěry, to űlyűzo na űebju“ groni. A wot tego hupšchawěna žomy něto wězej gronišch.